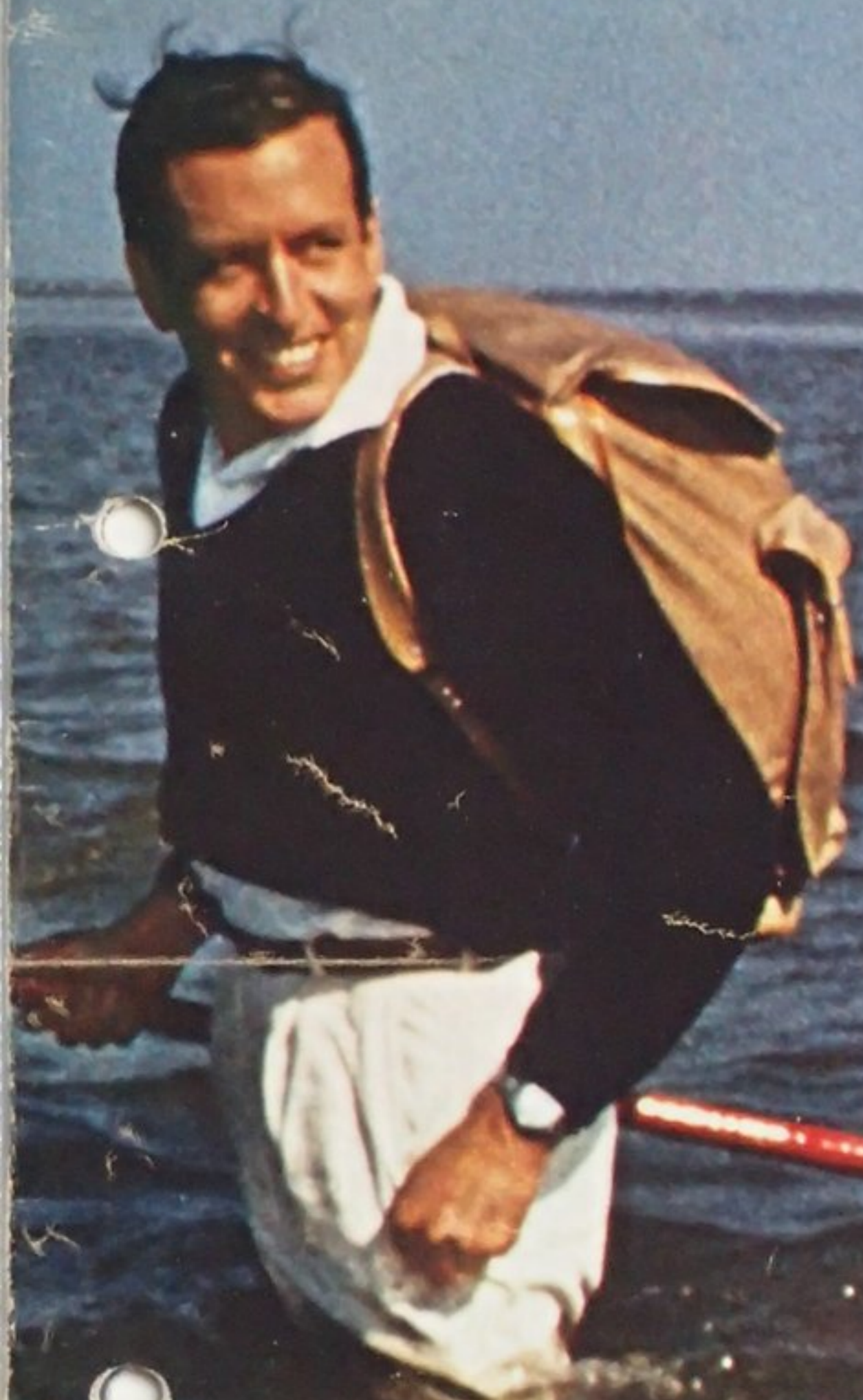

Vat. Margriet 22/11/69.

doorlopen, hoogheid, anders wordt 't zwemmen

8 Sept/69
naar Ameland

Het is niet gemakkelijk om van Holwerd, in Friesland, over het wad heen naar het eiland Ameland te lopen. Je moet door vet, zuigend siib heen, door vaargeulen waar het water minstens tot aan je middel komt, over glibberige mosselbanken. En het duurt uren. Maar prins Claus, die zo'n „wandeling” op eigen verzoek meemaakte, genoot. Zozeer zelfs, dat zijn tochtgenoten hem af en toe tot spoed moesten manen. Want bij vloed loopt het wad vol. En wee degene die zich dan nog niet „op het droge” bevindt...

strompelen in 't slib

Op een dijk, drie kilometer ten oosten van het Friese dorpje Holwerd, begint het voorspel van de oversteek naar het eiland Ameland met een rustige wandeling. Een gemakkelijk voorspel, met stevige grond onder de voeten (zie kleurenfoto). Maar die dijk gaat al gauw over in het slib van de landaanwinning. En dan wordt het (zie zwart-witfoto) drie kwartier lang strompelen en vechten om los te komen.

koffie op de mosselbank

Het gezelschap (van links naar rechts prins Claus, wadloper Sikken, secretaris baron Van Asbeck en de heer Van Heek) is halverwege de tocht (zie kaartje) hard aan een rust- en koffiepauze toe. Een mosselbank is daartoe nauwelijks een ideale gelegenheid. Je kunt er niet zitten. En als je te lang op één plaats blijft staan, zak je onherroepelijk het slib in. Maar er is geen betere plaats voorhanden midden op het wad.

Het einde van de tocht is in zicht.
Nog één geul (zie zwart-witfoto) en Ameland
is bereikt. Vier uur lang heeft de prins
(op de kleurenfoto in gesprek met
wadloper Sikken), ondanks het slib in zijn
schoenen, de vaargeulen met water
tot aan het middel, de glibberige mossel-
banken en de toch bepaald niet geringe
afstand, genoten van de volmaakte stilte,
het weergaloze uitzicht,
de oneindige rust van het wad.

nog één geultje

